

แบบรายการประกอบคำขอประเมินผลงาน
ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น
ในคลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี

ของ

นางสาวศิริดา ศรีโสภ

ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการ

(เดิมตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ระดับ 6ว)

ตำแหน่งเลขที่ 1247

กลุ่มงาน การพยาบาล

ศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี

กรมอนามัย

เพื่อให้ได้รับเงินประจำตำแหน่ง

สำหรับตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ

สารบัญ

	หน้า
ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา	
บทคัดย่อ	1
บทนำ	2
วัตถุประสงค์	4
วิธีการดำเนินงาน	4
ผลการดำเนินงาน/ผลการศึกษา	5
การนำไปใช้ประโยชน์	16
ข้อเสนอแนะ	17
ความยุ่งยากในการศึกษา/ปัญหาอุปสรรค	17
กิตติกรรมประกาศ	17
เอกสารอ้างอิง	17
ภาคผนวก	
แบบสอบถาม	

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1. ชื่อผลงานเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในคลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี
2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ตุลาคม 2552 – กันยายน 2553
3. สัดส่วนของผลงานในส่วนที่ตนเองปฏิบัติ 80 %
4. ผู้ร่วมจัดทำผลงาน นางสิริภัทร สารรักษ์ 20%
5. บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น อายุ 10 - 21 ปี เพศชายและเพศหญิงที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่น ศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี ระหว่างเดือนตุลาคม 2552 – กันยายน 2553 จำนวน 203 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่พัฒนามาจากแบบสอบถามความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและวัยรุ่น กงอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้สถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test)

ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของผู้รับบริการวัยรุ่นที่เคยปฏิบัติมากที่สุด คือ เมื่อมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งที่ผ่านมาใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.2 รองลงมาคือพฤติกรรมการอยู่/ไปเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองคิดเป็นร้อยละ 77.8 การดื่มเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 66 การมีเพศสัมพันธ์ (ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน) คิดเป็นร้อยละ 63.1 การเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศคิดเป็นร้อยละ 62.1 และการดูหนังสื่อหรือวิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศคิดเป็นร้อยละ 57.1 ส่วนพฤติกรรมที่ไม่เคยปฏิบัติมากที่สุดคือการใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บไซต์ไปกับเพื่อนต่างเพศและการสูบบุหรี่ จำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 55.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศมีความสัมพันธ์กับการดูหนังสื่อหรือวิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศและการเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศ อายุมีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด เช่น เหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่ ที่พักอาศัยในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการดูหนังสื่อหรือวิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศ การใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บไซต์ไปกับเพื่อนต่างเพศและการใช้สารเสพติดเช่น บุหรี่ จากผลการวิจัยทำให้ทราบถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น จึงควรที่จะมีการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาระบบบริการการให้คำปรึกษาและปลูกฝังทัศนคติเรื่องเพศที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความตระหนักถึงผลเสียของการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรและส่งผลกระทบต่อการศึกษาและเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มผู้มารับบริการในคลินิกวัยรุ่นต่อไป

6. บทนำ

วัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และพฤติกรรมอย่างรวดเร็วเป็นช่วงรอยต่อระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นช่วงระยะเวลาที่มีความสำคัญที่จะสร้างเสริมคุณภาพปลูกฝังแบบแผนการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมเพื่อที่จะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่อ่างมีคุณภาพ และมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ในปัจจุบันประเทศไทยมีประชากรวัยรุ่นอายุ 10-24 ปี ประมาณ 17 ล้านคนหรือร้อยละ 27 ของประชากรทั้งหมดของประเทศ และวัยรุ่นกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่สำคัญของประเทศต่อไปในอนาคต พฤติกรรมสุขภาพในช่วงวัยรุ่นและเยาวชน ส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพต่อเนื่องถึงวัยผู้ใหญ่ ปัจจุบันทั่วโลกพบว่าวัยรุ่นและเยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพมากขึ้นและเร็วก่อนวัย ปัญหาสุขภาพของวัยรุ่นและเยาวชนที่พบบ่อยและเป็นปัญหาสาธารณสุขทั่วโลกคือการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครภ์ที่ไม่พึงประสงค์และผลกระทบจากการทำแท้งและจากการที่วัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม วัฒนธรรม สภาพวิถีชีวิตของครอบครัว เพื่อน สังคม และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปและเป็นวัยที่ชอบการทดลองทำให้เลียนแบบตามกลุ่มเพื่อน เช่นการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติดต่างๆ พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ รถยนต์ที่ไม่ปลอดภัย และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศซึ่งเป็นสาเหตุทำให้วัยรุ่นและเยาวชนเจ็บป่วย หรือเสียชีวิตได้ (Wilson DB, et al. 2005)

จากข้อมูลสถานการณ์อนามัยเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน(กรมอนามัย : 2550) พบว่าอายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 15-16 ปีซึ่งเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อครอบครัวสังคม และประเทศชาติ ทั้งนี้เนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบันได้รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น วัยรุ่นเป็นกลุ่มหนึ่งที่รับวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้โดยไม่ได้ไตร่ตรองว่าสิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ โดยเฉพาะสังคมไทยคาดหวังให้วัยรุ่นหญิงมีความบริสุทธิ์ไว้เคียงสาในเรื่องเพศ ในขณะที่วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางเพศอย่างรวดเร็ว มีแรงขับทางเพศสูง ต้องการเรียนรู้เรื่องเพศ ประกอบกับสังคมและสภาพแวดล้อมในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีการกระจายและเผยแพร่ได้อย่างอิสระ วัยรุ่นสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ ที่มีส่วนกระตุ้นความรู้สึทางเพศ พฤติกรรมทางเพศได้ง่าย นอกจากนี้สถานเริงรมย์ เช่นผับ บาร์ คาเฟ่ สวนอาหาร ที่สร้างบรรยากาศ และการแสดงโชว์ที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีให้พบเห็นได้ทั่วไป จึงเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นให้วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้เรื่องเพศและมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จากข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานซึ่งมีจำนวนมากขึ้น ดังข้อมูลผลการศึกษาของบริษัททูลูงยางอนามัยคูเร็กซ์ (กรมสุขภาพจิต :2548) ที่ศึกษาพบว่าทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นอายุ 16-21 ปี รวม 42,000 คน ใน 14 ประเทศพบว่าวัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่าระดับค่าเฉลี่ยทั่วโลกหลายเท่า กล่าวคือวัยรุ่นทั่วโลกมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 34 แต่วัยรุ่นไทยมีคู่นอนมากกว่า 1 คนร้อยละ 52 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกค่าเฉลี่ยทั่วโลกร้อยละ 57 ในขณะที่วัยรุ่นไทยใช้ถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 23 จากการสำรวจของเอแบคโพลล์ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (ศรียศักดิ์ จามรมาน : 2547) สำรวจค่าเฉลี่ยอายุการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพในกรุงเทพมหานครอยู่ที่อายุ 16 ปี สำหรับผลกระทบที่เป็นปัญหารุนแรงตามมามีหลายประการเช่นวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์และถูกฝ่ายชายทอดทิ้งร้อยละ 65.3 และมีผลต่อการเรียนตกต่ำลง การใช้สารเสพติดและเกิดโรคซึมเศร้าจนถึงฆ่าตัวตายรวมทั้งความรุนแรงจนเป็นข่าวอาชญากรรม และจากการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงในช่วงกลางปี 2548 ของ

จากข้อมูลผลการดำเนินงานคลินิกวัยรุ่นปี 2552 พบว่ามีผู้มารับบริการในคลินิกวัยรุ่นทั้งสิ้น จำนวน 421 คน จำแนกเป็นผู้รับบริการด้านอนามัยการเจริญพันธุ์จำนวน 211 คน ร้อยละ 50.12 เป็นเพศชาย 115 คน ร้อยละ 54.50 เพศหญิง 96 คน ร้อยละ 45.49 ด้านสุขภาพทั่วไป จำนวน 157 คน ร้อยละ 37.29 ด้านสุขภาพจิต จำนวน 53 คน ร้อยละ 12.59 ผู้รับบริการด้านอนามัยการเจริญพันธุ์จำแนกเป็นการรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จำนวน 15 คน ร้อยละ 7.1 รับบริการคุมกำเนิด 157 คน ร้อยละ 74.4 ตั้งครรภ์ไม่พร้อม 14 คน ร้อยละ 6.6 เพศศึกษา 25 คน ร้อยละ 11.8 ซึ่งพบว่ามีจำนวนผู้รับบริการวัยรุ่นที่มารับบริการด้านอนามัยการเจริญพันธุ์เป็นจำนวนมาก

กรมอนามัย ได้มีการดำเนินงานในส่วนของยุทธศาสตร์การพัฒนาอนามัยวัยเรียนและวัยรุ่น มีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนารูปแบบ ผลิตภัณฑ์และพัฒนา นวัตกรรมการสร้างเสริมสุขภาพอนามัยวัยเรียนและวัยรุ่นให้มีความเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ ตลอดจนสนับสนุน และพัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายให้มีความเข้มแข็งสามารถดำเนินงานด้านอนามัยวัยเรียนและวัยรุ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนจากบทบาทภารกิจดังกล่าวข้างต้น ปีงบประมาณ 2551 กรมอนามัยได้นำแนวคิดการให้บริการสุขภาพและอนามัยการเจริญพันธุ์ที่มีความเป็นมิตรสำหรับวัยรุ่นและเยาวชนขององค์การอนามัยโลกมาใช้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี ผลการศึกษาครั้งนี้จะใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานเพื่อวางแผนและพัฒนาแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์และส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องในวัยรุ่นต่อไป

7. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี

8. วิธีการดำเนินงาน/วิธีการศึกษาขอบเขตงาน

8.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

8.2 ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิงที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิง จำนวน 203 คนทำการคัดเลือกแบบเจาะจงเฉพาะในวัยรุ่น อายุ 10- 21 ปี ที่มารับบริการด้านอนามัยเจริญพันธุ์ที่คลินิกวัยรุ่น ศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี ระหว่างเดือนตุลาคม 2552- กันยายน 2553

ขอบเขตในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรที่ต้องศึกษา ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ปัจจัยเอื้อ คือ ที่พักอาศัยในปัจจุบัน

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทั้ง 8 ด้าน คือ การอยู่/ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง การดูหนังสือหรือวิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศ การใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บบ์ไปกับเพื่อนต่างเพศ การเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน

8.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถามการประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อ้างอิงมาจากแบบสอบถามความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและวัยรุ่นเรียน กองอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทางลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา การพักอาศัยในปัจจุบัน ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และให้กรอกข้อมูลในช่องว่างตามความเป็นจริงจำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งมีลักษณะการหามาตราส่วน เป็น 2 ระดับ คือ เคยและไม่เคยจำนวน 8 ข้อ

8.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อประสานงานเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในคลินิกวัยรุ่น ศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี

2. ผู้วิจัยดำเนินการประชุมชี้แจงการเก็บแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ขึ้นปฏิบัติงานที่คลินิกวัยรุ่น ศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี

3. เก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 10-21 ปี ที่มารับบริการด้านอนามัยเจริญพันธุ์ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยให้ผู้รับบริการตอบแบบสอบถามด้วยตนเองและเมื่อมีข้อสงสัยสามารถสอบถามจากเจ้าหน้าที่ผู้ขึ้นปฏิบัติงานที่คลินิกวัยรุ่นในแต่ละเวร

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน ตุลาคม 2552 – กันยายน 2553 แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลการศึกษา

8.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้สถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test)

9. ผลการดำเนินงาน/ ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในคลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี จำนวน 203 คน ระหว่างเดือนตุลาคม 2552 - กันยายน 2553 โดยผลการศึกษาจำแนกเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้รับบริการวัยรุ่นที่ตอบแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 203 คน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N = 203)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	113	55.7
หญิง	90	44.3
อายุ (ปี)		
13-15	8	3.9
16-18	50	24.6
19-21	145	71.4
อายุเฉลี่ย 19.28 ปี อายุสูงสุด 21 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี		
ระดับการศึกษา		
- มัธยมศึกษา	66	32.5
- อนุปริญญา	47	23.2
- ปริญญาตรี	90	44.3
ที่พักอาศัยในปัจจุบัน		
- พักอยู่กับพ่อแม่	64	31.5
- พักอยู่กับญาติ	48	23.6
- พักอยู่หอพัก	91	44.8

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.7 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 44.3 มีอายุระหว่าง 19-21 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาอายุระหว่าง 16-18 ปีคิดเป็นร้อยละ 24.6 อายุเฉลี่ย 19.28 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี อายุสูงสุด 21 ปี ระดับการศึกษาพบว่ากำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นปริญญาตรีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมากำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 32.5 และอนุปริญญาคิดเป็นร้อยละ 23.2 ที่พักอาศัยในปัจจุบันพบว่าพักอาศัยอยู่ที่หอพักมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาพักอยู่กับพ่อแม่คิดเป็นร้อยละ 31.5 และอาศัยอยู่กับญาติคิดเป็นร้อยละ 23.6

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	จำนวน (N = 203)	ร้อยละ
1.การอยู่/ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง		
เคย	158	77.8
ไม่เคย	45	22.2
2.การดูหนังสือหรือวิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศ		
เคย	116	57.1
ไม่เคย	87	42.9
3.การใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บไปกับเพื่อนต่างเพศ		
เคย	91	44.8
ไม่เคย	112	55.2
4.การเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศ		
เคย	126	62.1
ไม่เคย	77	37.9
5.การใช้สารเสพติดชนิดต่างๆ บุรี		
เคย	91	44.8
ไม่เคย	112	55.2
6.เหล้า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
เคย	134	66
ไม่เคย	69	34
7.การมีเพศสัมพันธ์ (ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน)		
เคย	128	63.1
ไม่เคย	75	36.9
8.เพศสัมพันธ์ที่ผ่านมาใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหรือไม่		
เคย	173	85.2
ไม่เคย	30	14.3

จากตารางที่ 2 พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เคยปฏิบัติมากที่สุดคือ เมื่อมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งที่ผ่านมาใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.2 รองลงมาคือพฤติกรรมการอยู่/ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองคิดเป็นร้อยละ 77.8 การดื่มเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 66 การมีเพศสัมพันธ์ (ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน) คิดเป็นร้อยละ 63.1 การเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศคิดเป็นร้อยละ 62.1 และการดูหนังสือหรือวิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศคิดเป็นร้อยละ 57.1 ส่วนพฤติกรรมที่ไม่เคยปฏิบัติมากที่สุดคือการใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บไปกับเพื่อนต่างเพศและการสูบบุหรี่ จำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 55.2

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	เพศชาย		รวม	เพศหญิง		รวม	P Value	χ^2
	เคย	ไม่		เคย	ไม่			
		เคย		เคย				
การอยู่/ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง	87	26	113	71	19	90	0.746	0.023
การดูหนังสือหรือวิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศ	75	38	113	41	49	90	0.003*	-0.029
การใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บไปกับเพื่อนต่างเพศ	57	56	113	34	56	90	0.071	-0.127
การเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศ	63	50	113	63	27	90	0.038*	0.146
การใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่	48	65	113	43	47	90	0.451	0.053
การใช้สารเสพติด เช่น เหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	76	37	113	58	32	90	0.674	-0.029
การมีเพศสัมพันธ์ (ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน)	76	37	113	52	38	90	0.165	-0.098
เพศสัมพันธ์ที่ผ่านมาใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง	93	20	113	80	10	90	0.189	-0.092

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการดูหนังสือหรือวิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศ และการเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

พฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศ	อายุ						รวม	P Value	χ^2
	13-15 ปี		16-18 ปี		19-21 ปี				
	เคย	ไม่	เคย	ไม่	เคย	ไม่			
	เคย	เคย	เคย	เคย	เคย				
การอยู่/ไปเกี่ยวข้องกับเพื่อนต่าง เพศสองต่อสอง	5	3	39	11	114	31	203	0.565	-0.051
การดูหนังสือหรือวิดีโอไป กับเพื่อนต่างเพศ	4	4	25	25	87	58	203	0.429	-0.086
การใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บไซต์ กับเพื่อนต่างเพศ	2	6	27	23	62	83	203	0.200	0.026
การเที่ยวสถานบันเทิงกับ เพื่อนต่างเพศ	5	3	27	23	94	51	203	0.396	-0.074
การใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่	3	5	20	30	68	77	203	0.639	-0.065
การใช้สารเสพติด เช่น เหล้า /เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4	4	40	10	90	55	203	0.043*	0.084
การมีเพศสัมพันธ์ (ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน)	2	6	32	18	94	51	203	0.075	-0.105
เพศสัมพันธ์ที่ผ่านมาใช้ ถุงยางอนามัยทุกครั้ง	5	3	44	6	124	21	203	0.166	0.057

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด เช่น เหล้า / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ระดับการศึกษา						รวม	P Value	χ^2
	มัธยม		อนุ ปริญญา		ปริญญา ตรี				
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย			
การอยู่/ไปเกี่ยวกับเพื่อนต่าง เพศสองต่อสอง	50	16	38	9	70	20	203	0.813	-0.22
การดูหนังสือหรือวิดีโอโป๊ กับเพื่อนต่างเพศ	44	22	28	19	44	46	203	0.080	-1.27
การใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บโป๊ กับเพื่อนต่างเพศ	32	34	15	32	44	46	203	0.127	0.121
การเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน ต่างเพศ	42	24	34	13	50	40	203	0.150	-1.37
การใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่	24	42	28	19	39	51	203	0.047*	-1.03
การใช้สารเสพติด เช่น เหล้า /เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	44	22	30	17	60	30	203	0.937	0.021
การมีเพศสัมพันธ์ (ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน)	45	21	32	15	51	39	203	0.243	-1.04
เพศสัมพันธ์ที่ผ่านมาใช้ถุงยาง อนามัยทุกครั้ง	57	9	38	9	78	12	203	0.628	-0.59

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยในปัจจุบันกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ที่พักอาศัยในปัจจุบัน						รวม	P Value	χ^2
	พักอยู่กับพ่อแม่		พักอยู่กับญาติ		พักอยู่หอพัก				
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย			
การอยู่/ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง	53	11	35	13	70	21	203	0.441	0.05
การดูหนังสือหรือวิดีโอโป๊กับเพื่อนต่างเพศ	28	36	32	16	56	35	203	0.028 *	-1.45
การใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บไซต์โป๊กับเพื่อนต่างเพศ	21	43	21	27	49	42	203	0.034 *	-1.82
การเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศ	36	28	34	14	56	35	203	0.287	-0.38
การใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่	28	36	29	19	34	57	203	0.033 *	0.070
การใช้สารเสพติด เช่น เหล้า / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	42	22	30	18	62	29	203	0.798	-0.26
การมีเพศสัมพันธ์ (ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน)	41	23	28	20	59	32	203	0.737	-0.12
เพศสัมพันธ์ที่ผ่านมาใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง	54	10	42	6	77	14	203	0.878	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่าที่พักอาศัยในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการดูหนังสือหรือวิดีโอโป๊กับเพื่อนต่างเพศ การใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บไซต์โป๊กับเพื่อนต่างเพศและการใช้สารเสพติดเช่นบุหรี่ยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่นที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานีเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 203 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.7 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 44.3 มีอายุระหว่าง 19-21 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาอายุระหว่าง 16-18 ปีคิดเป็นร้อยละ 24.6 อายุเฉลี่ย 19.28 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี อายุสูงสุด 21 ปี สอดคล้องกับการศึกษาของมณฑิรา อินทขสาร (2550) ที่ศึกษาเรื่องความเชื่อที่มีต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในหอพัก พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษา เป็นเพศชายร้อยละ 50.3 และเพศหญิงร้อยละ 49.7 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของณมน ธนินธญากร (2552) พบว่าอายุของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนที่อายุเพิ่มขึ้นจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เพิ่มสูงขึ้นด้วย ซึ่งอธิบายได้ว่าอายุเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมของบุคคลเนื่องจากอายุมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในอดีตที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมต่างๆของแต่ละบุคคลและเด็กวัยรุ่นจะมีพัฒนาการทางเพศไปตามอายุที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุชา จันทร์เอม (2544) พบว่าเมื่อวัยรุ่นมีอายุมากขึ้นจะมีแรงขับทางเพศ (Sex Drive) ซึ่งเป็นส่วนผลักดันให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมหรือความสัมพันธ์ระหว่างเพศขึ้น

ระดับการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ในระดับชั้นปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 44.3 รองลงมาศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 32.5 และอนุปริญญาร้อยละ 23.2 สอดคล้องกับการศึกษาของศรีพัชรา จาริวงค์ (2539) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา พบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่พักอาศัยในปัจจุบันพบว่ากลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่ที่หอพักมากที่สุดร้อยละ 44.8 รองลงมาพักอยู่กับพ่อแม่ร้อยละ 31.5 และอาศัยอยู่กับญาติร้อยละ 23.6 สอดคล้องกับการศึกษาของสุชา จันทร์เอม (2544) ซึ่งพบว่าถ้าวัยรุ่นมีโอกาสในการอยู่เพียงลำพังโดยไม่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองคอยดูแลอยู่นั้นจะมีส่วนผลักดันให้วัยรุ่นมี พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจันทร์แรม ทองศิริ (2539) พบว่าการสามารถเข้าถึง สถานบันเทิงได้ง่าย โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นที่มีสถานที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับแหล่งบันเทิงและแหล่งบริการทางเพศต่างๆ นั้นมีส่วนกระตุ้นให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ง่าย นอกจากนั้นยังมี การศึกษาพบว่านักศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักหรือบ้านพักในเมืองและอยู่ใกล้แหล่งบันเทิง สถานบริการทางเพศจะมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ และสอดคล้องกับการศึกษาของสุทธิลักษณ์ ตั้งบริบูรณ์และคณะ (2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่มีความโน้มเอียงที่จะเกิดจนน่าเป็นห่วงคือการไปมาหาสู่เพศตรงข้ามอย่างใกล้ชิดถึงที่พัก การพักหรือเช่าอยู่ในห้องเดียวกันที่หอพักซึ่งในปัจจุบันนี้จะพบได้เป็นอย่างมากอีกด้วย ความอิสระทางพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นปัจจุบันนี้ เมื่อมีการแพร่ระบาดของโรคเอดส์มากขึ้นทำให้วัยรุ่นมีการปรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จากการที่มีกับหญิงบริการมาเป็นคนรักหรือหญิงที่ตนรู้จักกันผิวเผินเพราะคิดว่าปลอดภัย

ข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

จากการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เคยปฏิบัติมากที่สุด คือ เมื่อมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งที่ผ่านมาใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.2 สอดคล้องกับการศึกษาของณมน ธนินธญากร (2552) พบว่าการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 56.4 ไม่ใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 43.6 และสอดคล้องกับการศึกษาของ อูที ศักดิ์สุวรรณ (2550) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศร้อยละ 6.50 ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟนหรือคนรักร้อยละ 57.69 การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเป็นไปด้วยความสมัครใจร้อยละ 88.46 และไม่สวมถุงยางอนามัยร้อยละ 50.00 นอกจากนี้พบว่า มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่แฟนหรือคนรักร้อยละ 53.85 โดยมีคู่นอนจำนวน 1-2 คน ร้อยละ 35.71 และมีการสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งเพียงร้อยละ 50.00 และสอดคล้องกับการศึกษาของจิรพรรณ อินทา (2542) ที่พบว่าวัยรุ่นใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพียงร้อยละ 25 ซึ่งอาจเนื่องมาจากมีความคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกหรือเพื่อนมีความปลอดภัยและการใช้ถุงยางอนามัยไม่เหมาะสมในความสัมพันธ์ที่อยู่บนพื้นฐานของความรัก เพราะทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน และขาดความใกล้ชิดไม่เป็นธรรมชาติ

รองลงมาคือการอยู่/ไปเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองร้อยละ 77.8 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณมน ธนินธญากร (2552) พบว่าการมีนัดและอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้ามมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอธิบายได้ว่าผู้ที่มีพฤติกรรมการมีนัดและอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้ามในระดับสูงมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่มีพฤติกรรมการมีนัดและอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้ามในระดับต่ำ สอดคล้องกับ การศึกษา ของดา รุณี ภูณษสุวรรณ (2540) ที่พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระดับการมีนัดและอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้ามระดับมากจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เนื่องจากอาจเป็นเพราะในสังคมไทยปัจจุบันได้รับเอาวัฒนธรรมต่างๆ จากประเทศตะวันตกเข้ามา มากขึ้น โดยเฉพาะการมีนัดระหว่างชาย หญิงทำให้วัยรุ่นในประเทศไทยมีโอกาสในการคบหา ใกล้ชิดกันและมีความสนิทสนมกันเพิ่มขึ้น

การดื่มเหล้า / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 66 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อูที ศักดิ์สุวรรณ (2550) พบว่า อิทธิพลของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการใช้สารเสพติด พบว่ากลุ่มตัวอย่าง เคยดื่มสุรา ร้อยละ 31.00 โดยดื่มสุราครั้งแรก อายุน้อยกว่า 12 ปี ร้อยละ 10.50 และพบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ภายหลังดื่มสุราเป็นบางครั้ง ร้อยละ 3.25 ในการมีเพศสัมพันธ์บางครั้งภายหลังดื่มสุรานั้นพบว่าใช้ถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 61.54 และสอดคล้องกับการศึกษาของชัยวัฒน์ ทศนพูนชัย และคณะ (2539) ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดอุดรธานี พบว่า วัยรุ่นเพศชายมีการดื่มสุราทุกครั้งก่อนการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศหรือหญิงนอก หมู่บ้าน โดยไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยสนับสนุนกับการศึกษาอื่นๆ ที่พบว่ากลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพฤติกรรม การเที่ยวหญิงบริการทางเพศควบคู่ไปกับการดื่มสุราและสอดคล้องกับการศึกษาของณมน ธนินธญากร (2552) พบว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในระดับสูงจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ขาดสติความยังคิด และกระตุ้นให้อยากมีเพศสัมพันธ์และมีโอกาสสูงมากที่จะไม่ป้องกันตัวเอง

การมีเพศสัมพันธ์ (ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน) ร้อยละ 63.1 สอดคล้องกับการศึกษาของอัมภรณ์ บุญชิต (2551) พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่อีกร้อยละ 88.66 โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 14-17 ปี ร้อยละ 53.45 และส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 20 ปี ร้อยละ 75.86 ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึงการ

การเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศร้อยละ 62.1 สอดคล้องกับการศึกษาของอูลี สักดีสุวรรณ (2550) พบว่า ปัจจัยเอื้อคือการเข้าถึงแหล่งเริงรมย์หรือสถานบันเทิงพบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยไปเที่ยวร้อยละ 48.00 โดยมีการเที่ยวแหล่งเริงรมย์หรือสถานบริการทางเพศจำนวน 1-2 ครั้งต่อเดือนและ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ร้อยละ 27.00 และ 16.00 ตามลำดับและ สอดคล้องกับการศึกษาของลัดดา สายพานิชย์ (2553) พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่ามี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.07 เนื่องจากการเที่ยวสถานเริงรมย์อาจทำให้เกิดความเสี่ยงที่จะถูกหลอกหลวง ชักจูงให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น เพราะบรรยากาศ สังคม แรงยุยงจากเพื่อน การเที่ยวสถานเริงรมย์จึงเป็นสถานที่ที่จะ ผลักดันให้นักศึกษาเข้าไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

การดูหนังสือหรือวิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศร้อยละ 57.1 สอดคล้องกับการศึกษาของ อูลี สักดีสุวรรณ (2550) พบว่าอิทธิพลของสื่อที่มีส่วนกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศพบว่าวิดีโอ/ ซีดี / ดีวีดีมีส่วนกระตุ้นให้มีความรู้สึกทางเพศมากที่สุด ร้อยละ 33.00 ส่วนสื่อที่ได้เรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์มากที่สุดคือ สื่อบุคคลร้อยละ 37.50 นอกจากนี้พบว่ามี การเข้าดูเว็บไซต์ตามก ร้อยละ 36.20 และสอดคล้องกับการศึกษาของเบญจาท รักพงษ์ (2541) พบว่าสื่อที่มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มวัยรุ่นมีความรู้สึกทางเพศได้จากการดูทางเว็บไซต์ และวิธีอื่นนอกจากนี้ยังมีอิทธิพลของสื่อทางโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่า สื่อเหล่านี้มีอิทธิพลทำให้วัยรุ่นอยากลองทำตาม และเป็นส่วนกระตุ้นให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมากขึ้น การที่สื่อต่างๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อาจเป็นเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการตื่นตัวต่อการรับข่าวสารทางสังคม จึงมีโอกาสรับข้อมูลข่าวสารมากกว่าวัยอื่นๆ ทำให้สื่อมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นได้ทั้งทางบวกและทางลบ สิ่งพิมพ์และสื่อที่มีส่วนกระตุ้นความรู้สึกทางเพศจะมีอิทธิพลต่อความต้องการทางเพศของวัยรุ่น ก่อให้เกิดความต้องการทางเพศจนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ได้ เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสนใจอย่างจริงจังในทุกแง่มุม ของเรื่องเพศทำให้เกิดความอยากรู้อยากทดลองด้วยตนเอง และส่งผลให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการดูหนังสือหรือวิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศ และการเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของสุภา วิตตาภรณ์ (2547) การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอช ไอ วีของเยาวชน พบว่ายังน่าเป็นห่วงเนื่องจากเด็กได้รับอิทธิพลหลายด้านทั้งสิ่งเสพติดและสื่อลามกปลุกเร้าทางเพศมากขึ้น ข้อมูลเมื่อปี 2548 ในกลุ่มนักเรียนมัธยมทั่วประเทศจำนวน 16,729 คนอายุเฉลี่ย 14 ปี นักเรียนชายเคยดูหนังสือโป๊ วิดีโอโป๊ ร้อยละ 48.0 สำหรับนักเรียนหญิงเคยดูหนังสือโป๊ วิดีโอร้อยละ 22.0 และสำหรับกลุ่มเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 5 เฝ้าระวัง 13,967 คนอายุเฉลี่ย 17 ปี ทั้งนักเรียนชายและหญิงเคยดูหนังสือโป๊ วิดีโอโป๊ร้อยละ 82.0 ดูเว็บโป๊ร้อยละ 57.0 และสอดคล้องกับการศึกษาของ อูลี สักดีสุวรรณ (2550) พบว่าอิทธิพลของสื่อที่มีส่วนกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศพบว่าวิดีโอ/ ซีดี / ดีวีดีมี

อายุมีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดชนิดต่างๆ เช่น เหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีพบว่า การดื่มสุราในครั้งแรกส่วนใหญ่อายุที่ดื่มคือช่วงอายุ 16-18 ปี โดยมีสุราที่ดื่มในครั้งแรกคือเบียร์รอลงมาคือเหล้า ครั้งแรกจะดื่มกับเพื่อน ส่วนเมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยดื่มครั้งแรกในงานเทศกาลรื่นเริงต่าง ๆ ในปัจจุบันส่วนใหญ่จะดื่มสุรา 1-2 ครั้ง/เดือน ช่วงเวลาที่ดื่มคือหลังสอบเสร็จ นอกจากนี้ชาย โพธิ์ลีตา (2546) ได้ศึกษาพบว่า การดื่มสุราในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุที่มีการดื่มสุรามากที่สุดคือกลุ่มอายุ 25-59 ปีชายมีการดื่มสุรามากกว่าหญิง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2544 พบว่า หญิงมีอัตราการดื่มสุราเพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มอายุ ในขณะที่ชายมีอัตราการดื่มเพิ่มขึ้นเพียงกลุ่มอายุเดียวคือ กลุ่มอายุ 15-24 ปี

ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดเช่น บุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกรมสุขภาพจิต (2547) พบว่าวัยรุ่นต้องการการยอมรับจากสังคมว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่แล้ว อยากให้สังคมชมเชยต้องการความยอมรับจากผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงมักแสดงออกมาในรูปแบบของการฝืนกฎระเบียบของสังคม เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มเหล้าเพื่ออวดอ้างความเป็นผู้ใหญ่ของตนเอง และสอดคล้องกับการศึกษาของชานินทร์ สุทธิประเสริฐชานินทร์ (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า อายุ และชั้นที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ที่พัทลุงในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการดูหนังสื่อหรือวิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศ การใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บไปกับเพื่อนต่างเพศและการใช้สารเสพติดเช่น บุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของสุชาจันทร์เอม (2544) ซึ่งพบว่าถ้าวัยรุ่นมีโอกาส ในการอยู่เพียงลำพังโดยไม่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองคอยดูแลอยู่นั้นจะมี

10. การนำไปใช้ประโยชน์

1. ได้ข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและพัฒนาแนวทางในการแก้ไขและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น
3. เพื่อพัฒนารูปแบบการให้บริการให้คำปรึกษาได้ตรงตามความต้องการและปลูกฝังทัศนคติเรื่องเพศที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้วัยรุ่นเกิดความตระหนักถึงผลเสียของการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

4. เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย วางแผนดำเนินการและพัฒนานโยบาย แนวทางในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ในกลุ่มเสี่ยงที่เป็นเยาวชนวัยรุ่นและร่วมกันส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของวัยรุ่น

11. ความยุ่งยากในการดำเนินงาน / ปัญหา/ อุปสรรค

1.ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลค่อนข้างจำกัดเนื่องจากผู้รับบริการมารับบริการในช่วงระยะเวลาที่มีการเรียนการสอนอยู่ที่สถาบันทำให้ต้องรีบเร่งในการตอบแบบสอบถาม

2.การให้ข้อมูลของผู้รับบริการบางครั้งจะให้ข้อมูลตามความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อนที่มารับบริการด้วยกันอาจทำให้ได้รับข้อมูลที่ไม่เป็นจริง

12. ข้อเสนอแนะ / วิจารณ์

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นด้านอื่นๆ เพิ่มเติมเช่น ความรู้ ทักษะคิด อิทธิพลของสื่อโฆษณาต่างๆที่จะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ได้

2. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มอายุอื่นเพิ่มเติมเพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและพัฒนาแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์และสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพในวัยต่างๆ

13. กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้ความกรุณาของบุคคลหลายท่าน ขอขอบพระคุณนายแพทย์ดน้อย ชีวันดา ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี และพันเอกนายแพทย์บวร แมลงภูทอง รองผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานีที่ปรึกษา ที่กรุณาช่วยเหลือให้การสนับสนุนด้านนโยบาย แนวทางการดำเนินงาน ความรู้ ด้านวิชาการต่างๆตลอดจนให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะกรรมการตรวจประเมินผลงานการเลื่อนระดับ ทีมคณะทำงานของกลุ่มงานวัยเรียนวัยรุ่น คุณสิริภัทร สารระักษ์หัวหน้ากลุ่มอนามัยวัยเรียนวัยรุ่นผู้ให้คำปรึกษา กำลังใจ คำแนะนำการทำวิจัย ตลอดจนสนับสนุน ด้านความรู้ในการศึกษาครั้งนี้

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเพื่อนร่วมงานทุกท่านและบุคคลที่ผู้ศึกษา มิได้เอ่ยนามไว้ ณ.ที่นี้ ที่ให้ความสนับสนุน และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด สุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้รับบริการวัยรุ่นที่มารับบริการในคลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานีทุกท่านซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและให้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยเป็นอย่างดี ณ โอกาสนี้ด้วย

14. เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข .การทบทวนสถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นการสร้างเสริมทักษะชีวิตและการให้การปรึกษา .กรุงเทพฯ , 2547 .

กระทรวงสาธารณสุข .กรมอนามัย . รายงานสถานการณ์อนามัยเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน. กรุงเทพฯ , 2550 .

กฤตยา อาชวนิจกุล และ นภาพรณี หะวานนท์. ทิศทางใหม่ของการวางแผนครอบครัวและเพศศึกษา : ทางออกของการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล, 2546.

- ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิงที่ศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบ ในเขตเมืองอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- จรรยา ดวงแก้ว. ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- จันทร์แรม ทองศิริ. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดน่าน. การค้นคว้าแบบอิสระ สม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.
- จันทร์ทิศา พุกขานานนท์. “พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น,” สงขลานครินทร์เวชสาร, 2547.
- จุฑารัตน์ จุลรอด และ พรชัย สติธิปัญญา. “ปัจจัยทางสังคมจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ในนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสงขลา,” สงขลานครินทร์เวชสาร, 2539.
- ชญญา ดิษเจริญ . การสื่อสารระหว่างบิดา มารดากับสตรีวัยรุ่นและพฤติกรรมเสี่ยงของสตรีวัยรุ่น .วิทยานิพนธ์พยาบาล ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสตรี บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- ชัยวัฒน์ ทัศนพูนชัย และคณะ. พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของวัยรุ่นในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี, วารสารสาธารณสุขศาสตร์, 2549.
- ชาย จิรศัลย์ และ รุ่งทิวา ประสานทอง. ปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อไวรัสเอดส์ในหญิงมีครรภ์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : เอกสารประกอบการสัมมนาระบาดวิทยาแห่งชาติครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร , 2545.
- ชุลีพร ศรศรี. การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต พยาบาลศาสตร์ สาขาการพยาบาลแม่และเด็ก มหาวิทยาลัยมหิดล , 2541.
- ณัฐนันท์ วิชัยรัมย์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขต อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ .วิทยานิพนธ์ ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2545.
- ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์ และคณะ. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลาและพัทลุง . สงขลานครินทร์เวชสาร ปีที่ 25 ฉบับที่ 6 พ.ย.-ธ.ค. 2550.
- ณมน ธนินธญากร .พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น .วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยขอนแก่น ,2552.
- ครุณี ชุมพะวัต และคณะ. “การให้คุณค่าต่อสุขภาพ ความเชื่อ อำนาจด้านสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงด้านสุขภาพของวัยรุ่น,” วารสารพยาบาล , 2537.
- คารุณี ภูษณสุวรรณศรี .ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร .วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอนามัยครอบครัว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล , 2540.
- ดัม บุนรอด . พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาอำเภอเมือง ของจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคใต้ .วิทยานิพนธ์ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น , 2550.

- ทวิวรรณ ชาลีเครือ. พฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่น
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์, วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคเหนือ , 2541 .
- ชานินทร์ สุธีประเสริฐ . ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคจังหวัดสุพรรณบุรี. วารสาร
ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม ปีที่ 24 ,2544 .
- นิรมล เมืองโสม. วัฒนธรรมทางเพศ การรับรู้ความเสี่ยงและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
ของวัยรุ่นหญิงเขตเมือง : กรณีศึกษาจังหวัดหนึ่งของ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ สค.ม.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.
- ปวีณา สายสูง. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน. การค้นคว้าแบบอิสระ สม.
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์ .พัฒนาการวัยรุ่น .กรุงเทพฯ ต้นอ้อการพิมพ์ , 2547 .
- พัชรินทร์ ดวงแก้ว. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้ภาวะเสี่ยงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค จังหวัดเชียงราย .
งานนิพนธ์สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2549.
- พัชรินทร์ วินัยกุลพงศ์. การอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา กับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อน
สมรสของเด็กวัยรุ่น . ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ , 2546 .
- พิสมัย นพรัตน์. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา.วิทยานิพนธ์ พย.ม.
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2543.
- พิงพิศ จักรปิง. เอกสารคำสอนรายวิชา จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กวัยรุ่น. เชียงใหม่ : อักษรคอมส์พรินท์, 2539.
- ระจิตดา ณ พัทลุง. “วิถีเพศสัมพันธ์คนกรุง,” วารสารสาธารณสุขมูลฐานและการพัฒนา , 2541.
- ราชบัณฑิตยสถาน .พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ .วันที่ค้นข้อมูล 30 ตุลาคม 2554 ,เข้าถึงได้จาก <http://www.Royin.go.th/home>.
- ลัดดา สายพานิชย์ .รูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ .
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา , 2553.
- วิวัฒน์ โรจนพิทยากร. โครงการอุ้งยางอนามัยร้อยเปอร์เซ็นต์ มาตรการป้องกันโรคเอดส์ในประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร : กระทรวงสาธารณสุข, 2549.
- วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้เรื่องโรคเอดส์และการใช้อุ้งยางอนามัยในการป้องกัน
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร : รายงาน
การวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2537.
- ศรีพัทธา อธิวงค์ .ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัด
นครราชสีมา .วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานามัยครอบครัว บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล , 2539 .

- ศรีศักดิ์ จามรมาน .ความเข้าใจ ความรู้สึกและปัญหาของเยาวชนเกี่ยวกับเรื่องอารมณ์และความรักกรณีกลุ่มเป้าหมายเป็น นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น *ปริญญาตรีทั่วประเทศ* , 2547.วันที่ค้นข้อมูล 30 ตุลาคม 2554 , เข้าถึงได้จาก [http:// www .manager.co.th](http://www.manager.co.th)
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. *สถิติสาธารณสุข*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ ทหารผ่านศึก , 2550 .
- สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. *สถานการณ์การเฝ้าระวังโรคเอดส์*. กรุงเทพฯ ฯ : กระทรวง สาธารณสุข , 2550 .
- สุชา จันทรเอม .*จิตวิทยาทั่วไป* .พิมพ์ครั้งที่ 7 .กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2544.
- สุทธิลักษณ์ ไชยรักษ์และคณะ . *พฤติกรรมการณ์ดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี*.รายงานวิจัยสถาบัน. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2553 .
- สุทธิลักษณ์ ตั้งบริบูรณ์และคณะ. *ทัศนคติต่อการบริการทางเพศ ความเชื่อ อำนาจภายใน ภายนอกคน ด้านสุขภาพและ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาอาชีวศึกษาและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ขอนแก่น*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น , 2541 .
- สุนันทา ยังวนิชเศรษฐ .*พฤติกรรมสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์* , 2549 .
- แสงอัมพา บำรุงธรรม. *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในเมืองเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, 2542.
- อนงค์ ชีระพันธ์ . *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่น วารสาร มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์* , 2544 .
- อัมภรณ์ บุญจิต .*ปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กและเยาวชน ในชุมชนเกาะ ทวี อำเภอมืองจังหวัดกำแพงเพชร* .วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร,2551.
- อุลี ศักดิ์สุวรรณ .*พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตเมือง จังหวัดน่าน* ,2550.
- Alexander, B. **“Sexual Concerns of Adolescent,”**. in *Family Medicine : Principle and Practice*. New York : Spinger-Verleg , 1993.
- Bloom, B. **Taxonomy of Education Objective Hand Book 1** : Cognitive Domain. New York :David Monkey Company, 1995.
- Hingston, R.W., et al. **“Belief about AIDS, Use of Alcohol and Unprotects Sex Among Massachusetts Adolescents,”** *American Journal of Public Health* , 1990.
- Wilson DB, Smith BN, Speizer IS, Bean MK, Mitchell KS, Uguy LS, et al. **Differences in food intake and exercise by smoking status in adolescents**. *Preventive Medicine* , 2005.

ขอรับรองว่า ผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับการคัดเลือก

(นางสาวศิรดา ศรีโสภ)

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการ

วันที่...../...../.....

ขอรับรองว่า สัดส่วนหรือลักษณะงานในการดำเนินการของผู้เสนอข้างต้นถูกต้องและตรงความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ร่วมดำเนินการ

(นางสิริภัทร สาระรักษ์)

ตำแหน่งนักโภชนาการ ชำนาญการพิเศษ

วันที่...../...../.....

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่า ผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

(นางนพภรณ์ แก้วคำไสย์)

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการ

วันที่...../...../.....

(ลงชื่อ).....

(พอ.นพ.บวร แมลงภู่ทอง)

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพ

วันที่...../...../.....

(ลงชื่อ).....

(นายแพทย์คณัย ธีวันดา)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี

วันที่...../...../.....

(ข) ข้อเสนอแนะแนวคิด / วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1. **ชื่อผลงานเรื่อง** ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้รับบริการวัยรุ่นที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่น ศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี

2. **ระยะเวลาที่ดำเนินการ** ตุลาคม 2554 – กันยายน 2555

3. สรุปเค้าโครงเรื่อง

3.1 หลักการและเหตุผล

พฤติกรรมสุขภาพเป็นการปฏิบัติของบุคคลเพื่อให้มีร่างกายที่แข็งแรง สามารถต่อสู้ เฝ้าไข้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ได้สารอาหารที่มีคุณค่าครบถ้วนทั้ง 5 หมู่ในสัดส่วนที่เหมาะสมเพียงพอกับความต้องการของร่างกาย จะทำให้ร่างกายแข็งแรง เสริมสร้างสุขภาพกาย

สุขภาพจิตพัฒนาสมองของมนุษย์ พฤติกรรมการบริโภคอาหารเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อสุขภาพอนามัยและการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่สำคัญ หลายประการทั้ง โรคเบาหวาน โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคความดันโลหิต โรคมะเร็ง ฯลฯ

ปัญหาโภชนาการเป็นปัญหาสำคัญที่ควรพิจารณาเป็นอย่างยิ่งเพราะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกวัยเนื่องจากอาหารเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ในการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางด้านร่างกายสติปัญญาจิตใจอารมณ์สังคมตลอดจนส่งเสริมสุขภาพอนามัยของมนุษย์ให้แข็งแรงและสมบูรณ์นับตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิในครรภ์มารดาจนคลอดออกมาเป็นทารกเจริญเติบโตจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ถึงวัยชราร่างกายที่จำเป็นต้องได้รับอาหารประจำวัน การบริโภคอาหารอย่างถูกหลักโภชนาการ จะทำให้ร่างกายเจริญเติบโตอย่างเหมาะสม เป็นไปตามศักยภาพที่ควรจะเป็น มีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายและจิตใจนำไปสู่รากฐานของการมีสุขภาพชีวิตที่ดี

การได้รับสารอาหารและการบริโภคอาหารที่ถูกต้องจะนำไปสู่การพัฒนาสติปัญญาและพัฒนาการด้านร่างกายให้แข็งแรงซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ทุกคน และทุกวัย โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนต้น(สุรา,2529:49)ที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่และโดยธรรมชาติของวัยรุ่นจะจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาโภชนาการเนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ กล่าวคือวัยรุ่นเป็นวัยที่ร่างกาย พัฒนาเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ร่างกายจึงต้องการสารอาหารไปใช้ในการเสริมสร้างการทำงานของเซลล์ เนื้อเยื่อ กระดูก ดับและอวัยวะอื่นๆ อีกทั้งมีการเพิ่มของน้ำหนักตัว ส่วนสูง ต่อมาทำงานมากขึ้น และฮอร์โมนถูกขับออกมาเพิ่มมากขึ้นด้วย ซึ่งมีความต้องการพลังงานและสารอาหารก่อน ข้างสูง โดยเฉพาะการเจริญเติบโต ของสมองให้มีการเจริญและพัฒนาไปตามวัยส่งผลให้มีสติปัญญาดี มีความพร้อมในการเรียนรู้ ดังที่ สุชาติ โสมประยูร (2525:57) กล่าวว่า สุขภาพเป็นสิ่งที่ควบคู่กับการศึกษา การศึกษาทำให้เกิดการพัฒนา โดยที่คุณภาพของนักเรียนขึ้นอยู่กับภาวะโภชนาการ ถ้าได้รับสารอาหารไม่เพียงพอก็จะเกิดผลเสียต่อร่างกาย ซึ่งสอดคล้องกับโกรสสิทซ์ตันดิสิรินทร์ (2531:58) กล่าวว่า ถ้าผู้ที่อยู่ในวัยเรียนไม่ได้รับสารอาหารที่ถูกต้องและเพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย ผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ เด็กจะมีร่างกายเติบโตไม่สมส่วน เตี้ยแคระแกรน สุขภาพอ่อนแอ เจ็บป่วยง่าย ขาดเรียนบ่อยเป็นอุปสรรคในการเรียนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการทางด้านอื่นๆ ก็ดำเนินไปไม่ดีเท่าที่ควร เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะเป็นผู้ใหญ่ที่ด้อยคุณภาพ นับเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ จะเห็นได้ว่าเด็กและวัยรุ่นที่มีคุณภาพจัดเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและเป็นกำลังสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ประเทศชาติในอนาคต

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ปัญหาการบริโภคอาหารเป็นเรื่องสำคัญของการพัฒนาบุคคลโดยเฉพาะกลุ่มที่อยู่ในวัยเรียนและวัยรุ่นเนื่องจากวัยรุ่นและเยาวชนกลุ่มนี้ นับเป็นกลุ่มประชากรที่สำคัญกลุ่มหนึ่งของประเทศเพราะจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป จึงสมควรที่จะศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของกลุ่มวัยรุ่นและเยาวชน เนื่องจากกลุ่มวัยนี้ค่อนข้างมีอิสระทางด้าน ความคิดและการตัดสินใจทำอะไรได้ด้วยตนเองในหลายๆ ด้านรวมถึงการบริโภคอาหารได้โดยศึกษา ว่านักศึกษา มีพฤติกรรมในการบริโภคอาหารอย่างไรบ้าง และมีปัจจัยใดที่มีอิทธิพลทำให้เกิดพฤติกรรมเช่นนั้นทั้งจะเป็นผลในการวางแผนให้ความรู้ที่ถูกต้องเพื่อเตรียมการเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดีของประเทศในอนาคต

3.2 บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารเป็นการศึกษาตัวแปรอื่นๆเพิ่มเติม เช่น ความรู้ทัศนคติ และอิทธิพลของสื่อโฆษณาต่างๆ ที่จะป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน และการบริโภคที่เกี่ยวกับปัญหาโภชนาการเกิน มาตรฐานและโรคอ้วน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน และการอบรมเลี้ยงดู การปลูกฝังจากครอบครัวให้เหมาะสมตามวัยเพราะการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการบริโภคอาหารนั้นมีความเกี่ยวข้องต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของวัยรุ่นซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาของประเทศชาติต่อไป จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อมูลให้ครอบคลุมใน 4 มิติของการพยาบาลและด้านวิชาการ โดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลและสถานการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นที่มารับบริการในคลินิกวัยรุ่นศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี
2. รวบรวมองค์ความรู้ ข้อมูลและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ
4. จัดทำเป็นมาตรฐาน คู่มือการพยาบาล และนำมาใช้ปฏิบัติการพยาบาลแก่ผู้รับบริการให้ครอบคลุมทุกปัญหามีการวางแผนและควบคุมความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน
5. ติดตามและประเมินผลการใช้มาตรฐานการพยาบาล
6. สรุปและจัดทำเป็นมาตรฐานเพื่อใช้ปฏิบัติงานจริงในหน่วยงานและควบคุมคุณภาพการพยาบาล

3.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้รับบริการวัยรุ่นที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่น ศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี มีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารตามหลักโภชนาการ
2. ผู้รับบริการวัยรุ่นที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่น ศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี มีทัศนคติที่ดี และสามารถเลือกบริโภคอาหารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักโภชนาการ
3. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของผู้รับบริการวัยรุ่นที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่น ศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี ซึ่งจะนำข้อมูลนี้ไปใช้ในการวางแผนและแก้ไขปัญหาการบริโภคอาหารและเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพในกลุ่มวัยรุ่น

แบบสอบถาม

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่มารับบริการที่คลินิกวัยรุ่น ศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี

แบบสอบถามผู้วิจัยพัฒนามาจากแบบสอบถามความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและวัยรุ่นเรียนกองอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่พักอาศัย ในปัจจุบัน ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบให้กรอกข้อมูลในช่องว่างตามความเป็นจริง จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งมีลักษณะการหามาตราส่วน เป็น 2 ระดับ คือ เคยและไม่เคยจำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

1.1. เพศ

ชาย หญิง

1.2. อายุ ..... ปี

1.3 ระดับการศึกษาปัจจุบัน .....

1.4 การพักอาศัยในปัจจุบัน

- พักอยู่กับพ่อแม่
 พักอยู่กับญาติ
 พักอยู่หอพัก
 อื่นๆ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

1. ท่านเคยอยู่/ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง หรือไม่

เคย

ไม่เคย

2. ท่านเคยดูหนัง/หนังสือ/วิดีโอ ไปด้วยเพื่อนต่างเพศ หรือไม่

เคย

ไม่เคย

3. ท่านเคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ หรือไม่

เคย

ไม่เคย

4. ท่านเคยไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศ หรือไม่

เคย

ไม่เคย

5. ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาเคยใช้ หรือลองเสพ / คืมสารต่อไปนี้หรือไม่
บุหรี่

เคย

ไม่เคย

6. เหล้า / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เคย

ไม่เคย

อื่นๆ

เคย

ไม่เคย

7. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์ (ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน) หรือไม่

เคย

ไม่เคย

8. เพศสัมพันธ์ที่ผ่านมาใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหรือไม่

เคย

ไม่เคย

ขอขอบคุณที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม